

[Anne Grete Holmsgård]

er muligt at videreføre denne behandling, er det arbejde, christianitterne har udført, ganske enkelt spildt, og problemet er fuldstændig det samme igen. For selv om det skulle lykkes at blokere Fredens Ark på Christiania og andre steder til evig tid, fjerner dette ikke i sig selv hverken junkier eller narkoforhandlere. Narkoforhandlerne fjernes kun, hvis politiet gør et effektivt arbejde, og hvis de koncentrerer deres kræfter om narkohajerne fremfor at spilde krudtet på små hashpushere.

Jeg vil i denne forbindelse lige kommentere hr. Jørgen Juniors tale om, at man skulle have flere politihunde ind i billedet. Jeg personlig har aldrig nogen sinde hørt om en heroinhund. Jeg har ganske vist hørt om hashhunde, men det har ikke noget med narkotika at gøre.

Den bedste løsning består i at give en særbevilling til Christiania, så det bliver muligt for christianitterne at videreføre behandlingen, men det haster, for som enhver, der har blot det mindste kendskab til behandling af narkomaner, ved, kan man ikke bare vente en uge eller to, så er det ganske enkelt for sent, så er folk begyndt at skride ud i stofmisbruget igen.

Christiania har selv udmærkede tilbud i form af en række virksomheder, der kan støtte narkomanerne i at få en ny social tilværelse og i at få et arbejde. Det drejer sig om smedeværksted, genbrugsforetagender og en lang række andre foretagender; Christiania har selv udarbejdet en liste over disse. Det betyder med andre ord, at mulighederne for en god efterbehandling er til stede. Men det kan kun lade sig gøre, hvis der faktisk bevilges penge.

Det er samtidig vigtigt at understrege, at en efterbehandling på Christiania er den bedste mulighed, fordi narkomanerne er motiverede til at gå i gang med en ofte langvarig og besværlig efterbehandling på Christiania, fordi de kender de folk, der bor der, og har tillid til dem.

Hvis myndighederne svigter her, svigter de ganske enkelt endnu en gang og viser endnu en gang foragt for det arbejde, der udføres på Christiania, og de sender et stort socialt problem videre uden nogen som helst løsningsmodel. Jeg mener derfor, den omtalte særbevilling bør gives hurtigst muligt; som

fru Ebba Strange har omtalt, eksisterer der mulighed for det.

Til allersidst skal jeg blot sige, at jeg stiller mig positiv over for de tanker, hr. Tastesen har gjort sig angående behandling af stofmisbrugere på Christiania i en kronik i Politiken.

Inge Krogh (KrF):

Det er godt, at vi får denne debat, for det er, som om spørgsmålet om narkotika ikke har været behandlet igennem længere tid. Ved møder med regeringens kontaktudvalg for alkohol- og narkotikabekæmpelse har socialudvalget til stadighed gennem de sidste år fået at vide, at antallet af narkomaner var det samme som tidligere. Men nu kommer altså råbene fra Christiania om hjælp, samtidig med at der fra de større byer uden for København, f. eks. Århus og Odense, meldes om øget tilgang af narkomaner.

Det er muligt, at antallet af narkomaner har været nogenlunde konstant gennem nogle år, men det er dog ikke de samme mennesker, det har drejet sig om, men det ved vi alt for lidt om.

Vi ved, at der hvert år dør mennesker på grund af deres narkotikamisbrug, og at det sandsynligvis i år vil dreje sig om over 100. I disse 100 er der ikke medregnet, at mange dør på hospitaler af leverbetændelse. Er de, der har begået selvmord på grund af deres fortvivlede tilstand, medregnet? De 100 – hvad er de døde af? Er de døde på grund af en overdosis? Har de fået stof, der er stærkere, end de er vant til, eller har de fået deres sædvanlige dosis, efter at de nogen tid har været på aftrapning og derefter igen er faldet for fristelsen til at tage et skud? For den dosis, de tidligere har kunnet tåle, når de har fået store doser, kan de pludselig ikke tåle mere, og det kan være årsag til døden. Er de døde på grund af infektion på grund af snavsede sprøjter? Har de fået stivkrampe på grund af denne infektion?

Så kan man sige, det kan være fuldstændig ligegyldigt, for de er jo døde, og det kan ikke gøres om. Jeg mener dog ikke, det er ligegyldigt; det må være en vejledning for samfundet. Det må være vigtigt at få tragedien belyst, så man kan se alvoren og nødvendigheden af at sætte ind, og hvor man skal sætte ind.